

تحکیم، توسعه و بهرهوری

به‌عنوان یک واحد زیان‌ده و یا بدهکار بانکی، بیمه و سازمان امور مالیاتی شناخته نشد. از سال ۱۳۷۱ مسعود استیوار زاده وارد فعالیت‌های این مجموعه شد و کار خود را با پشتوانه پدرش آغاز کرد. به این ترتیب با نوسازی ماشین‌آلات بافندگی و خرید ملک مجاور، کارخانه تهران را تکمیل و بخش بافت را توسعه داد. در سال ۱۳۸۰ نیز مهندس حسین استیوار زاده به مجموعه پیوست و تمام امور فنی و مهندسی ماشین‌آلات و تولیدات برعهده وی می‌باشد. این واحد به‌طور تخصصی در زمینه پارچه مخمل و انواع پارچه‌های زمستانی، فعالیت خود را پیش برد، اما آزردهنده‌ترین مسائلی که همچنان ادامه دارد، «مشکلات مالی و بانکی»، «واردات بی‌رویه (قاچاق) پارچه و پوشاک» و «قوانین دست‌وپاگیر سیستم

پوشاک از محصولات تولید شده خود دست یافت. همچنین خط تولید پارچه پولیشی تکمیل شده و پتو نیز به بازار ارائه شد. دوران درخشان و پر بار مجموعه تا سال ۱۳۶۵ ادامه یافت. در آن سال حاج علی نوبهار و خانواده راهی آمریکا شدند و در این کشور نیز به همراه دو فرزند خود (مهدی و هادی)، کارخانه بافندگی و دوخت افتتاح کردند و در حال حاضر روزانه ۴ هزار قطعه پوشاک تولیدشده صادر می‌نمایند. از سال ۱۳۶۶ مدیریت کارخانه تهران به حاج رحیم استیوار زاده (ملقب به حاج رحیم نوبهار) که در سال‌های قبل، به همراه برادرش مدیریت داخلی مجموعه را برعهده داشت، واگذار شد. در هنگام وقوع جنگ تحمیلی علی‌رغم کاهش مواد اولیه و سایر مشکلات، این کارخانه به فعالیت تولیدی خود ادامه داد و هیچ‌گاه

فعالیت مجموعه مخمل نوبهار در سال ۱۳۲۰ در شهر تبریز با ساخت دستگاه گردبافی توسط زنده‌یاد حاج حسین استیوار زاده و فرزند ارشد وی حاج علی استیوار زاده (ملقب به نوبهار) آغاز شد. پس از گذشت سال‌ها فعالیت در تبریز، در سال ۱۳۳۲ این خانواده تصمیم گرفتند به تهران مهاجرت نمایند تا فعالیت خود را در زمینه ساخت ابزار و ماشین‌آلات گردبافی ادامه دهند اما به دلیل عدم حمایت از تولید ماشین‌آلات صنعتی و گردبافی، این مجموعه به خرید ماشین‌آلات بافندگی و فعالیت در این بخش پرداختند. این مجموعه در سال ۱۳۴۴ موفق به دریافت پروانه تأسیس از وزارت اقتصاد وقت شد و به این ترتیب کارخانه با مدیریت حاج علی نوبهار به توسعه چشمگیری در زمینه بافت، رنگرزی، تکمیل و دوخت

اشاره:

مراسم افتتاح فاز یک کارخانه مخمل نوبهار (واقع در شهرک سپهر نظرآباد) و تقدیر از زحمات و تلاش‌های یکی از بنیان‌گذاران صنعت گردبافی ایران (حاج علی استیبار زاده- ملقب به نوبهار) با حضور مدیران، صنعتگران، برخی اعضای انجمن‌ها و تشکل‌های تخصصی و فعالان صنایع نساجی و پوشاک در هتل اسپیناس پالاس تهران برگزار شد. این کارخانه در زمینه بافندگی، تکمیل و دوخت به فعالیت می‌پردازد و تولیدات آن شامل انواع پارچه‌های گرد باف، یکرو، دورو، مخمل و پلوش با فرآیندهای متفاوت از الیاف پلی‌استر، پلی‌استر پنبه و پلی‌استر ویسکوز و پنبه می‌باشد.

گزارشی از برگزاری مراسم افتتاح فاز یک کارخانه مخمل نوبهار

خم نخواهند کرد، تنها انتظار ما از دولتمردان این است که همراه و پشتیبان تولیدکنندگان باشند.

سهیل رضایی - کارشناس مسائل اقتصادی و روانکاو تحلیلی و عمقی - یکی از سخنرانان مراسم بود. وی گفت: زمانی صنعت کشور بالغ خواهد شد که طول عمر سازمان‌ها از طول عمر بنیانگذاران آن بیشتر باشد. رضایی ادامه داد: افزایش طول عمر یک سازمان، سرمایه‌ارزشمندی برای آن سازمان محسوب می‌شود زیرا مشتریان حس خوبی به سازمان‌های با سابقه دارند و به این ترتیب مفهوم مدرنی به نام «برند» شکل می‌گیرد.

وی یادآور شد: بسیاری از کارخانه‌ها و سازمان‌های کشور به دلایل مختلف از جمله انقلاب، جنگ و مصادره تعطیل شدند اما بخشی هم به سبک مدیریت

نساجی و پوشاک در این مراسم، راه‌اندازی فاز یک واحد تولیدی مخمل نوبهار در شهر نظرآباد را به مدیران آن تبریک گفت. وی سپس به ارائه توضیحاتی در مورد تلاش‌های مستمر مدیران مجموعه جهت شکل‌گیری و رشد شرکت مخمل نوبهار از سال ۱۳۲۰ تا امروز پرداخت. در ادامه مراسم، حاج رحیم نوبهار به پاس یک عمر تلاش بی‌وقفه، تابلوی نفیسی به برادر خویش (حاج علی نوبهار) تقدیم نمود.

در ادامه **مسعود نوبهار** از حضور چشمگیر میهمانان سپاسگزاری نمود و گفت: تولیدکننده ایرانی هیچ چیزی کمتر از تولیدکننده ترکیه و ... ندارد. تولیدکنندگان ایرانی تمام مشکلات، بحران‌ها، تحریم‌ها، مسائل بانکی و ... را تحمل می‌کنند و علی‌رغم وجود مشکلات فراوان، هیچ‌گاه در مقابل مصائب تولید کم

اداری» است. در سال ۱۳۸۲ بخشی از زمین نظرآباد خریداری شد و در سال ۱۳۹۳ تصمیم ساخت، احداث و اجرای طرح توسعه رنگرزی، تکمیل و چاپ و انتقال قسمت تکمیل از تهران به محل جدید اخذ شد. ظرف مدت دو سال، ۴۵۰۰ متر بنای مفید فاز یک، به همراه آب، ایستگاه گاز، پست برق و تأسیسات، احداث و از اسفند ۱۳۹۴ تمام ماشین‌آلات بخش تکمیل به محل جدید منتقل و راه‌اندازی شدند؛ البته قسمت بافندگی، انبار و دفتر مرکزی در محل قدیمی خود دایر هستند. شعار هفتاد و پنج سالگی این مجموعه در آستانه شروع فعالیت واحد جدید، «تحکیم، توسعه و بهرهوری» سرلوحه امور قرار خواهد گرفت.

در این مراسم، حاج علی نوبهار ضمن ابراز خرسندی از حضور صنعتگران، تولیدکنندگان و فعالان صنایع

رضایی: مولفه‌های مهمی در سازمان‌ها وجود دارند که عبارتند از اعتبار، بدهی، نقدینگی، پس‌انداز سازمانی و نقدینگی که اگر به جای همدیگر استفاده شوند سازمان خوب کار خواهد کرد اما به رشد دست نخواهد یافت و در انتهای سال مدیران متوجه می‌شوند عملکرد بسیار خوبی در طول سال داشته‌اند اما منابع مالی کافی برای پرداخت عیدی کارکنان ندارند!

سازمان‌های ایرانی بازمی‌گردد. زمانی که فرزند هنری فورد (Henry Ford) - بنیانگذار شرکت خودروسازی فورد- به سن ۱۸ سالگی می‌رسد و از پدر تقاضای اتومبیل می‌کند. وی می‌گوید اتومبیل خریدنی است! در سن ۱۹ سالگی هم شرط می‌کند که در صورت مونتاز موفق قطعات مختلف اتومبیل، وی می‌تواند اتومبیلی برای خود داشته باشد. فورد اعتقاد داشت نسل جوان باید «به‌دست آوردن» را با تکیه بر تلاش خود بیاموزند نه اتکا به کمک دیگران. رضایی تصریح کرد: این اتفاق در جامعه ما به‌ندرت

اتفاق می‌افتد و برای قدرت گرفتن، به جای همکاری بر علیه بزرگان خود قیام می‌کنیم. تصور می‌کنیم جدید بودن به معنی قیام علیه گذشتگان است اما واقعیت این نیست. باید در یک مکانیسم آموزشی به نحوی عمل کنیم که نوآوری به مفهوم تخریب گذشته تعبیر نشود. به اعتقاد رضایی، در اغلب کشورها، صنایع مختلف، موزه‌های مخصوص به خود را دارند و علاقه‌مندان برای آگاهی از پیشینه و روند تحول یک صنعت به موزه آن مراجعه می‌کنند.

این کارشناس اقتصادی اذعان داشت: هیچ قدرتی در جهان به خودی‌خود پایدار نمی‌ماند و تمام قدرت‌ها دارای نوسان هستند. وارن بافت (Warren Buffett) - موفق‌ترین سرمایه‌گذار قرن بیستم - معتقد است دنیا در هر دوره ۳۰ تا ۵۰ ساله، سه تا هفت بحران را تجربه می‌کند و در این میان کسانی که آمادگی مقابله با این بحران‌ها را دارند، پایدار خواهند ماند و سایرین نابود می‌شوند. وارن بافت، عنصر نابودی سازمان‌ها را بدهکار شدن به بانک‌ها می‌داند

زیرا بدهی بانکی به همراه یک نوسان کوچک اقتصادی، نقش بسیار مخربی بر سازمان‌ها دارد. به اعتقاد وی، صناعی می‌توانند دوام بیشتری داشته باشند که برای نوسازی خود مجبور به استقراض نشوند، زیرا استقراض مستمر به سودآوری و اشتغال‌زایی منتهی نمی‌شود.

رضایی یادآور شد: مولفه‌های مهمی در سازمان‌ها وجود دارند که عبارتند از اعتبار، بدهی، نقدینگی، پس‌انداز سازمانی و نقدینگی که اگر به جای همدیگر استفاده شوند سازمان خوب کار خواهد کرد اما به رشد دست نخواهد یافت و در انتهای سال مدیران متوجه می‌شوند عملکرد بسیار خوبی در طول سال داشته‌اند اما منابع مالی کافی برای پرداخت عیدی کارکنان ندارند!

وی در ادامه به بیان نقل قولی از هنری فورد پرداخت و گفت: فرزندان ما می‌آموزند به دست آوردن ارزشمند است نه داشتن. بسیاری از جوانان ما هنگام هدف‌گذاری یک اشکال اساسی دارند. به این معنا که

را به کارخانه تبدیل می‌کنند یک عمل بزرگ معنوی انجام می‌دهند زیرا بهشت جایی است که مردم حال بهتری دارند و فعالیت در کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی حال انسان را بهتر می‌کند.

وی، تولید را یک فعالیت معنوی دانست که به جامعه اجازه می‌دهد عبادت خود را در آرامش انجام دهد و سالم باشد. کارآفرینان و تولیدکنندگان به همان اندازه انسان‌ها را به خداوند نزدیک می‌کنند که عابدان و زاهدان. رضایی تأکید کرد: فرزندان ما باید بیاموزند پدری که کار می‌کند و نسلی که مجبور می‌شود سخت کار کند انسان بی‌ارزشی نیست.

وی ادامه داد: نکته‌ای که اگر در سازمان‌ها مدنظر قرار نگیرد، مستعد فروریختن خواهد بود، آموزش و یادگیری مستمر است. نسل جوان ما تحت چه آموزش‌هایی قرار می‌گیرد؟ هر جوان آمریکایی به‌طور متوسط بین ۳۶۰ ساعت تا ۵۴۰ ساعت، هر جوان کره‌ای ۵۱۲ ساعت تا ۶۱۹ ساعت آموزش می‌بیند که این امر باعث می‌شود «بازنشسته، قیمتی‌تر از تازه‌کار

اغلب آنان داشتن خانه هزار متری، اتومبیل آخرین سیستم، سفرهای خارجی و ... را هدف ۳۰ سال آینده خود عنوان می‌کنند مشکل اینجاست که اهداف آنان مصرفی است نه تولیدی. به این معنی که نمی‌دانند با چه روشی به چنین ثروت و امکاناتی دست خواهند یافت! نسل گذشته که طعم سختی کار را چشیده گویا با خود قسم خورده که نگذارد فرزندانش نیز این طعم سختی را بچشند و کم نیستند فرزندان کارآفرینان و مدیران سختی کشیده‌ای که در اروپا و آمریکا با پول پدر به خوشگذرانی مشغولند! گویی فرزندانمان باید به جای ما که در دوران جوانی تفریح و دوران خوش نداشتیم، باید از زندگی مرفه لذت ببرند.

رضایی اذعان داشت: آیا جامعه معنوی ما توانسته به انسان‌ها بیاموزد که یکی از فعالیت‌های معنوی در کره زمین تولید است یا اعمال معنوی صرفاً در نماز و ... خلاصه می‌شود؟ به تدریج متوجه فرموده امام علی(ع) می‌شویم که می‌فرماید زمانی که معاش نیست معاد نیست. کارآفرینان و تولیدکنندگانی که بیابان برهوت

باشد» به‌اعتقاد رضایی، سازمانی زنده است که ۳۰ درصد پرسنل آن بالای ۴۵ سال، ۳۰ درصد بین ۳۰ تا ۴۵ سال و ۳۰ درصد بین ۲۰ تا ۳۰ سال باشند. جوانان سازمان باید به عنوان افرادی محسوب شوند که خلاقیت فکری آنها برای سازمان بسیار مفید و ثمربخش است. این کارشناس اقتصادی اعلام کرد: در بین ۲ هزار میلیارد دلار دنیا بیش از ۱۲ درصد آنان کمتر از ۳۰ سال دارند، دنیا در حال تغییر و تحول است و دیگر سن میلیاردها ۶۰ و ۷۰ سال نیست! طبق پیش‌بینی‌ها در سال ۲۰۳۰ رانندگی توسط انسان انجام نخواهد شد و هوش مصنوعی رانندگی را برعهده خواهد گرفت.

وی در پایان از تمام پیشکسوتان و فعالان صنایع درخواست کرد تا تجارب و داستان تلاش‌ها و کوشش‌های خود را به رشته تحریر درآورند تا نسل آینده در جریان این تلاش‌ها قرار گیرند و بتوان از ماحصل این اطلاعات، دانش استخراج کرد.

